

Ималъ си синове похвални!
Гърми, о Стара планина!“

А последниятъ:

„Учудена Морава дума:
„Та кой бѣ този върлѣ юнакъ?“
— Това сж внуцитѣ на Крума,
Пришѣпна ѣ кървавий брѣгъ“.

17 ноемврий

Подъ № 8377 въ А. Н. Б. е запазена следната разписка на бълг. езикъ:

Признаница.

Приемамъ отъ г-на Панайотъ Хитова сабята му, която е негова собственостъ, на послуга за 10—15 деня, която сабя вреди [струва, б. С.] отъ 35—40 минца.

За увѣрение давамъ му настоящето си.
17 ноемврий 1876 г.

Бѣлградъ

Геор. И. Петковъ

По всичко изглежда, че Хитовъ е билъ принуденъ да заложи сабята си, защото необяснимо е защо би била трѣбна тя на този Петковъ.

18 ноемврий—17 декемврий

Къмъ този периодъ отъ време трѣбва да се отнесатъ два документа, единиятъ безъ дата, рисуващи печалното положение на нашитѣ войводи.

Въ едното писмо Хитовъ пише отъ Бѣлградъ на Иванъ Сапуновъ, който е въ болницата въ Кюприя⁴⁰). Това писмо се пази въ А. Н. Б. подъ № 8378 и гласи така:

Иване,

Ето откакъ съмъ заминалъ отъ Кюприя и дойдохъ тукъ въ Бѣлградъ, седя така и нищо не можахъ да направя за нѣкои облекчения. Съ пари задлъжнѣхъ 40 минца и мисля да остана до мартъ, а после ще вървя на кждето ми видятъ очитѣ. За нѣкоя помощъ отъ никжде нѣма надежда; за тебе и дѣдо Желя съмъ говорилъ на нѣкси лица отъ рускитѣ комитети, за да ви се помогне нѣщо, чисто и ясно [като на] ранени. И тѣй, мисля, че Уксановичъ ще дохожда тѣзи дни въ Кюприя, и се надѣя, че ще дадатъ нѣщо за харчъ и по нѣкоя дреха, за да имате като излѣзете отъ болницата. Азъ се мжчихъ дано изработя нѣщо повече, но не можахъ да успѣя. А колкото за мене, както ти казахъ и по-горе, задлъжнѣхъ и още ще задлъжнѣя, че презъ мартъ

⁴⁰) Това се вижда отъ телеграмата му, подадена на 28 февруарий 1877 г. до Хитова въ Бѣлградъ:

„Иди и помоли военния министъръ да се премѣстя въ Бѣлградската болница, иначе ще пропадна тукъ“. (Арх. Н. Б. 8987—пап. 67).